

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

33513

Aşağıdaki sorularımın Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı Murat Kurum tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla arz ederim. 25.08.2025

Gizem Özcan
Muğla Milletvekili

Muğla Valiliği'nce kurulan Devir Tasfiye ve Paylaştırma Komisyonu 18/08/2025 günü aldığı karar ile Milas ilçesi Ekinambarı Mahallesi 102 ada 97 parselin (Milas-Bodrum Havalimanı'nın bulunduğu arazi) mülkiyetinin Milas Belediyesi'nden alınarak mera vasfı ile mera siciline kaydına ve mülkiyenin Hazineye verilmesine karar vermiştir. Bu karara Milas Belediyesi ve Muğla Büyükşehir Belediyesi muhalefet şerhi koymuştur.

Mülkiyetin Devir Tasfiye ve Paylaştırma Komisyonu kararı ile alınarak Hazine adına mera vasfı ile devri kararı hukuken yok hükmündedir. İcra kabiliyeti olmayan bir idari karardır.

İlk olarak, Devir Tasfiye ve Paylaştırma Komisyonunun bu taşınmazın devri konusunda yetkisi yoktur. Bu taşınmazın mülkiyeti Milas Belediyesi'ne 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hükümleri gereğince komisyon kararı ile geçmemiştir. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu hükümleri gereğince geçmiştir. Bu nedenle Komisyon'un bu konuda yetkisi yoktur. Yetkisiz bir makamın aldığı karar yok hükmündedir. Bu husus Danıştay 6. Dairesinin 1998/215 E. 1988/334 K. sayılı kararında açıkça belirtilmektedir.

Bu tescil işleminin iptali ve mera olarak sınırlandırılması için Hazine Milas 1. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde tapu iptali ve tescili (tapu iptali ve mera olarak sınırlandırma) davası açmıştır. Mahkeme davanın reddine karar vermiştir Kararın Hazine tarafından istinaf edilmesi üzerine İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 22. Hukuk Dairesi söz konusu parselin mera niteliğinin bulunmadığı gerekçesi ile istinaf talebinin reddine karar vermiştir. Bu kararın Hazine tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 7. Hukuk Dairesi Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına kesin olarak karar vermiştir. Bu karardan sonra hiçbir idari merci ve makam parselin mülkiyeti konusunda tasarrufta bulunamaz. Bu husus Danıştay 6. Dairesinin 1999/2310 E. 2002/4242 K. sayılı kararında açıkça belirtilmektedir.

Ayrıca, söz konusu taşınmazın mera vasfında olmadığı yukarıda belirttiğimiz yargı kararlarında açıkça belirtilmektedir. İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 22. Hukuk Dairesi'nin yukarıda belirttiğimiz kararında dava konusu taşınmazın mera niteliğinin bulunmadığı belirtilmektedir. Bu yerin mera vasfında olmadığı kesinleşmiş bir mahkeme kararı ile sabittir.

Öte yandan Komisyon, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 16. Maddesini dayanak alarak söz konusu taşınmazın özel sicile yazılması gerektiğini belirtmektedir. İlgili kanun gereğince işlem yapmaya Kadastro Tespit Komisyonu kadastro çalışmaları sırasında yetkilidir. Devir Tasfiye ve Paylaştırma Komisyonunun bu konu hakkında karar verme yetkisi yoktur.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 1014. Maddesi "Bir tescilin terkin edilmesi veya değiştirilmesi, ancak bu kaydın kendilerine hak sağladığı kimselerin yazılı beyanı üzerine yapılabilir" hükmünü getirmiştir. Bu nedenle de bu hükme rağmen Komisyon'un böyle bir karar alması kanunun bu emredici hükmüne aykırılık teşkil etmektedir.

Bu karar Komisyon'un daha önceki kararları ile de çelişmektedir. Komisyon daha önce 2019/14 sayılı kararı ile söz konusu taşınmazın Hazine adına mera yaylak kütüğüne kaydedilmesi talebinin "Tapu kütüğünde tescilli olduğu için Medeni Kanun'un 1014. Maddesi kapsamında terkin gerektirdiğinden Komisyon'un yetkisinde kalmadığı gerekçesiyle" reddine karar vermiştir. Komisyonun bu karardan sonra devir kararı vermesi Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu'nun 1968/8 E. 1973/14 K. sayılı kararına da aykırıdır. Bu karardan idari işlemin dava açma süresi içerisinde geri alınabileceği belirtilmektedir. Ancak karar alınırken yokluk, açık hata ve ilgisinin hilesi olması halinde bu süre geçtikten sonra da geri alabileceğini belirtmektedir. Komisyonun ilk aldığı kararda hiçbir suretle yokluk ve açık hata bulunmamaktadır. Bu nedenle de bu içtihata aykırı olarak 2019/14 sayılı kararından geri dönemez.

Bu bağlamda;

- 1) Devir Tasfiye ve Paylaştırma Komisyonu'nun Milas ilçesi Ekinambarı Mahallesi 102 ada 97 parsel üzerinde aldığı kararın, 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'na aykırı biçimde mülkiyet devri sonucunu doğurması hukuken nasıl gerekçelendirilmektedir?
- 2) Komisyonun, 6360 sayılı Kanun kapsamında mülkiyet devri yetkisi olmadığı halde bu yönde karar alması hakkında Bakanlığınızın görüşü nedir?
- 3) İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 22. Hukuk Dairesi ve Yargıtay 7. Hukuk Dairesi'nin, söz konusu parselin mera niteliğinde olmadığına ilişkin kesinleşmiş kararları karşısında Komisyonun aldığı kararın geçerliliği nedir?
- 4) Yargı kararlarına rağmen Komisyon'un ters yönde işlem tesis etmesi, hukuk devleti ilkesini ve idarenin yargı kararlarına uyma yükümlülüğünü ihlal etmiyor mu?
- 5) Komisyonun 2019/14 sayılı kararı ile "yetkisizlik" gerekçesiyle reddettiği talebin, 2025'te farklı yönde sonuç doğuracak şekilde değiştirilmesinin gerekçesi nedir?
- 6) Danıştay İçtihatları Birleştirme Kurulu'nun 1968/8 E. 1973/14 K. kararına aykırı biçimde, süresi geçmiş ve yok hükmünde olan bir karar nasıl geri alınabilmektedir?

- 7) Komisyonun, 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 16. Maddesine dayanarak taşınmazı özel sicile yazma girişiminin hukuki dayanağı nedir?
- 8) Kadastro Tespit Komisyonu'nun yetkisinde olan bir hususta Devir Tasfiye ve Paylaştırma Komisyonu'nun karar alması, yetki gaspı değil midir?
- 9) Milas Belediyesi ve Muğla Büyükşehir Belediyesi'nin muhalefet şerhine rağmen alınan bu kararın belediyelerin mülkiyet haklarını ve yerel yönetimlerin haklarını zedelediğini düşünüyor musunuz?
- 10) Bakanlığınız, belediyelerin mülkiyetinde bulunan taşınmazlar üzerinde, yargı kararlarına rağmen idari tasarrufta bulunmayı nasıl açıklamaktadır?